

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/962/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814213393
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814213393.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: O. R. A., s.r.o., so sídlom O. XX, K. 26, IČO 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO 47 233, proti odporcovi: V. I., bytom R. cesta XXXX/XA, O., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 01 Bratislava, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 501,44 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č.k. 9C/176/2014-27 zo dňa 27. mája 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil a rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 23,30 Eur. Zároveň žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom z 21.7.2014 domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 501,44 Eur s príslušenstvom. Podaním zo dňa 10.11.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník, Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám. 7, Bratislava. Podaním doručeným súdu dňa 18.5.2015 navrhovateľ zobral v celom rozsahu návrh späť. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 20.5.2015, ktoré po podaní späťvzatia návrhu následne zrušil. Podaním zo dňa 20.5.2015 vedľajší účastník poukázal na dôvodnosť svojho vstupu do konania, na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy, absenciu samotného právneho úkonu- uzavretia zmluvy, návrh nebol akceptovaný bez zmien, navrhovateľ uplatňuje úroky v rozpore s dobrými mravmi a vzniesol námietku premlčania a uplatnil trovy konania. Vzhľadom na uvedené súd s poukazom na § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok vo výške 30,- Eur, preto súd rozhodol, že súdny poplatok mu bude vrátený krátený o 6,70 Eur, teda vo výške 23,30 Eur. Keďže konanie bolo v uvedenej veci zastavené, pričom späťvzatie bolo súdu doručené skôr, ako podanie vedľajšieho účastníka, súd podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil tak, že navrhovateľovi uloží povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 86,50 Eur. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 43,25 Eur. Uviedol, že vedľajší účastník podal vyjadrenie vo veci zo dňa 19.05.2015 pred rozhodnutím o späťvzatí. Týmto úkonom vzniklo vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania, keďže uznesenie bolo vydané až po doručení vyjadrenia vo veci samej. V predmetnom vyjadrení vedľajší účastník poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní a vzniesol námietku premlčania. Súd nepriznal trovy konania vedľajšiemu účastníkovi napriek tomu, že vedľajší účastník trovy na bránenie práva odporcu účelne vynaložil. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. Účelnosť trov vynaložených na

právnú pomoc odvodzoval i z čl. 47 ods. 2 Ústavy a poukázal i na viaceré rozhodnutia krajských súdov, napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 09.08.2012 sp.zn. 15Co/169/2012, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.12.2012, č.k. 6Co/204/2012.

Vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka písomne podané nebolo.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a zistil, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zavinil zastavenie konania.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporcovi domáhal zaplata 501,44 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.05.2015, vzal navrhovateľ svoj návrh voči odporcovi späť a navrhol, aby súd konanie odporcovi zastavil. Súd prvého stupňa konanie v dôsledku späťvzatia navrhovateľa zastavil a nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov s poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., podľa ktorého, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Odvolačný súd sa stotožňuje so skutkovými závermi napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 10.11.2014 vedľajší účastník doručil súdu oznámenie o vstupe do konania, dňa 18.05.2015 navrhovateľ doručil súdu späťvzatie návrhu a dňa 20.05.2015 vedľajší účastník doručil súdu vyjadrenie vo veci. Z uvedeného je zrejmé, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka vo veci bolo súdu prvého stupňa doručené až po doručení späťvzatia návrhu, preto má odvolací súd za to, že nemožno úkon právnej služby za vyjadrenie vo veci považovať za účelný. Súd prvého stupňa na nedostatky zmluvných dojednaní uvádzané vo vyjadrení vedľajšieho účastníka neprihliadal, pričom vzhľadom na časové súvislosti, vyjadrenie nebolo ani podnetom na späťvzatie návrhu navrhovateľom. Ďalší úkon vedľajšieho účastníka, za ktorý si uplatňuje trovy konania, je oznámenie o vstupe do konania. Odvolací súd má za to, že písomné oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania nemožno považovať za úkon právnej služby, za ktorý by mu patrila odmena, pretože ide o úkon, ktorý má formulárovú povahu a neobsahuje žiadne skutočnosti týkajúce sa danej veci. Zástupca vedľajšieho účastníka nepreukázal žiadnu poradu s klientom a samotný jeho úkon, spočívajúci v oznámení vstupe do konania a vyžiadaní si listín zo súdneho spisu, nie je možné dať na roveň úkonu právnej služby zástupcu účastníka spočívajúceho v skutočnej porade s klientom, oboznámením sa s vecou, rozборе a analýze veci a predchádzajúceho podaniu návrhu na začatie konania, resp. inému podaniu vo veci samej. Odvolací súd dodáva, že v prípade oznámenia vedľajšieho účastníka o vstupe do konania išlo o veľmi jednoduché podanie, navyše formulárového typu, kde vedľajší účastník v jednotlivých konaniach obmieňa len niekoľko údajov a na jeho vypracovanie neboli potrebné odborné právne vedomosti advokáta, preto tento úkon nemožno považovať za úkon, pri ktorom by vedľajšiemu účastníkovi mohli vzniknúť účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vo výroku vecne správne potvrdil, aj keď mal za to, že súd prvého stupňa mal správne o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého má účastník právo len na náhradu účelných trov konania.

V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak náhradu trov odvolacieho konania nežiadal, preto mu náhrada priznaná nebola.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.